

Καὶ ἤδη πολλὰς καὶ πάλιν πρὸς ὑμᾶς, φίλοι συνάδελφοι, ὁμολογῶν χάριτας διὰ τὴν ὑπερετάτην τιμὴν, εἰς ἣν μὲ ἀνήγαγεν ἡ εὐμενὴς ὑμῶν ψῆφος, καὶ τὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς μὲ ἐβοηθήσατε εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀνατεθέντος μοι ὑπουργήματος, ἰδιαίτερος πρὸς τοὺς ἐν τῇ Συγκλήτῳ παρασιτάς καὶ ἰδιαίτατα πρὸς τὸν κ. Γενικὸν Γραμματέα, ὅστις πάντα ἐνταῦθα κατὰ νόμον διακοσμεῖ μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν δεξιότητος, καὶ τὸν ἔπαινον δὲ τὸν προσήκοντα ἀπονέμων εἰς τοὺς ἄλλους, ὅσοι ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ μετὰ ζήλου ἐξετέλεσαν τὸ τεταγμένον ἔργον, παραδίδω τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα εἰς τὸν νέον πρόεδρον, τὸν στρατηγὸν κ. Μαζαράκη, ὃν καλῶ εἰς τὸν θῶκον τὸν προεδρικόν, ἔχω δὲ δι' ἐλπίδος, ὅτι ὁ εἰς τὴν ἀυστηρὰν τοῦ Ἀρεως τάξιν εἰθισμένος ἀνὴρ, συμπάρεδρον ἔχων καὶ τὸν νέον ἀντιπρόεδρον, τῆς ἀρχαίας σοφίας ταμίαν καὶ τῶν καλῶν ἐραστήν, μετὰ περινοίας ἴσης καὶ προαιρέσεως θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν μεγάλων σκοπῶν, οὓς ἐπιδιώκει τὸ ἀνώτατον τοῦτο πνευματικὸν ἴδρυμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους.

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Ἀναλαμβάνων, κύριοι συνάδελφοι, τὴν προεδρείαν τῆς Ἀκαδημίας αἰσθάνομαι πρωτίστως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν μεγάλην τιμὴν μὲ τὴν ὁποίαν ἡ ψῆφός σας μὲ περιέβαλε. Τὴν τιμὴν νὰ καταλάβω τὴν ἔδραν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐλάμπρυναν ἄνδρες προαγαγόντες τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν καθ' ὅλου ἐπιστήμην ὥς ὁ Νέγρης, ὁ Αἰγινῆτης, ὁ Ρακτιβάν, ἵνα μόνον τοὺς ἐκλιπόντας ἀναφέρω καὶ νὰ διευθύνω τὰς ἐργασίας Ὑμῶν, ἀριστεῶν τοῦ συγχρόνου ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης, πρὸς τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐπιτάσσει.

Διὰ τὴν προσήκουσαν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τούτων βασίζομαι εἰς τὴν συνδρομὴν ὅλων ὑμῶν πρωτίστως δὲ τῆς Συγκλήτου καὶ δὴ τοῦ τέως Προέδρου καὶ σοφοῦ συναδέλφου, τοῦ τόσον εὐμενεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ εὐρόντος ἐκφράσεις, καὶ τοῦ ἀκαταπονήτου Γενικοῦ Γραμματέως, ἡ μετὰ τῶν ὁποίων ἁρμονικῇ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος συνεργασία ὑπῆρξεν ἄκοπος καὶ εὐχάριστος, καὶ τοῦ νέου Ἀντιπροέδρου μὲ τὸν ὁποῖον καὶ ἰδιαίτερος δεσμός μὲ συνδέει ἡ πρὸς τὴν ἰδιαίτεράν του πατρίδα κοινὴ στοργή.

Εὐτυχῶς ἄλλως τὸ δημοκρατικὸν τῆς Ἀκαδημίας πολίτευμα, ἐξαρτῶν πᾶσαν αὐτῆς σοβαρὰν ἀπόφασιν ἐκ τῆς γνώμης τῆς ὁλομελείας, προφυλάσσει τοὺς διενθύ-

νοντας τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἐπικυνδύνων πειραματισμῶν εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἐκτεθειμένοι οἱ ἄνευ ἐλέγχου καὶ αὐταρχικῶς διοικοῦντες· παρέλκει δ' οὕτω καὶ ἢ ἐκ μέρους τούτων ἐκθεσις προγραμματικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἄλλως καὶ ὅπου κατὰ συνήθειαν προκηρύσσονται, δὲν εἶναι ἀναγκαῖα συνέπεια νὰ ἀκολουθοῦνται καὶ νὰ πραγματοποιοῦνται.

Ἡ ἡμετέρα Ἀκαδημία ἐκπληροῦσα ὁπωσδήποτε τὸν ὑπὸ τῶν δύο πρώτων ἐδαφίων τοῦ 1^{ου} ἄρθρου τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς ταχθέντα σκοπὸν, τὴν καλλιέργειαν δηλαδὴ καὶ προαγωγὴν τῶν ἐπιστημῶν, γραμμάτων καὶ τεχνῶν καὶ τὴν ἔρευναν τῶν στοιχείων καὶ προϊόντων, τὴν μελέτην τῆς φύσεως τῆς χώρας κλπ. ὑπέστησεν ἴσως εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ 3^{ου} ἐδαφίου ἐπιτασσομένην «διὰ γνωμοδοτήσεων, προτάσεων, ἀποφάσεων διαφώτισιν καὶ καθοδήγησιν εἰς τὰ σχετικὰ ἔργα αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχῶν καὶ ἐν γένει τὴν ἐξυπηρέτησιν σχετικῶς πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῆς δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου» πλὴν ὥρισμένων ἐξαιρέσεων ὅπως π. χ. αἱ τῇ συνεργασίᾳ ἐιδικῶν μελέται αὐτῆς περὶ τῶν σκοπιμοτέρων κατευθύνσεων τῆς γεωργικῆς καὶ τῆς δασικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους, μελέται αἱ ὁποῖαι νομίζω ὅτι ὑπῆρξαν πολύτιμον βοήθημα εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, ὡς ἐβεβαίωσεν αὐτὸς οὗτος ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος, ὁ διευθύνων νῦν τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας. Κατόπιν τῶν προηγουμένων τούτων θὰ ἐνόμιζα ὅτι ἡ Ἀκαδημία, ἀποφεύγουσα πάντως πρὸς τὸ παρὸν τοὺς σκοπέλους ὥρισμένων, πάντοτε φλεγόντων, ζητημάτων, αἱ ἐπὶ τῶν ὁποίων γινῶμαι εἶναι τόσον διηρημέναι καὶ τόσον ἀνεπίδεκτοι συμβιβασμοῦ ὥστε ἢ ἐπ' αὐτῶν συζητήσεις νὰ ἀποτελῇ ἐπικίνδυνον ματαιοπονίαν, θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ ἀσχοληθῇ ἐπὶ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐπιστημονικῶν ζητημάτων καὶ νὰ παράσχη τὴν ἐπὶ τούτων ἀμερόληπτον αὐτῆς γνώμην εἰς τε τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν Πολιτείαν, αἱ ὁποῖαι μοιραίως λόγῳ τοῦ σχετικῶς νεοπαγοῦς αὐτῶν δὲν ἔχουν ἀκόμη παραδόσεις, ἀποκρυσταλλωμένας γνώμας καὶ κανευνύσεις.

Τοιαῦτα ζητήματα θὰ ἦσαν πρωτίστως τὰ ἀφορῶντα τὴν κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν τόσον ὑστεροῦσαν δημοσίαν παρ' ἡμῶν ἐκπαίδευσιν, τὴν προσπάθειαν περὶ στρατολογίας τῶν ἱκανωτέρων νέων πρὸς ὧθησιν εἰς ἀνωτέρας σπουδάς, τὸν περιορισμὸν τῶν ὑπεραριθμῶν μετρίων ἐπιστημόνων, τὴν ἀνάγκην ἰδιαίτερας μερίμνης διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Ἑλλήνων κλπ. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος αἰσθητικῶν ζητημάτων θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ κἄποιαν γνώμην ἡ Ἀκαδημία προλαμβάνουσα τὴν δυσαρμονίαν, κακοτεχνίαν καὶ αἰθαιρεσίαν ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῶν ὁποίων κατήντησαν σχεδὸν νὰ ἐξουδετερωθοῦν τὰ ἀπαράμιλλα φυσικὰ καὶ ἱστορικὰ τῆς πόλεως ταύτης πλεονεκτήματα. Ἡ σιγή, ἡ ἄκρα ἐπιφυλακτικότητα καὶ ἡ ὑπερβολικὴ σεμνότης ἢ φέρουσα, ὡς τοῦλάχιστον ἄλλοτε

ἐθεωρεῖτο, κόσμον εἰς τὰς νεαρὰς γυναῖκας, δὲν νομίζετε ὅτι δὲν δικαιολογεῖται πλέον πολὺ, διὰ τὴν ὅπωςδὴποτε ὠριμάσασαν ἡμετέραν Ἀκαδημίαν;

Τολμῶσα μετὰ περισκέψεως νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην της ἐπὶ τοιούτων τὸ ἔθνος ὁλόκληρον ἐνδιαφερόντων ζητημάτων, θὰ ἐξεπλήρουν ἴσως καθῆκον τῶν ἐπιλέκτων τοῦ πνεύματος πρὸς καθοδήγησιν τῆς κοινωνίας ἐκ μέρους τῆς ὁποίας συχνὰ ἀκούονται παράπονα ὅτι αἱ ἰθύνουσαι τάξεις δὲν ἐνδιαφέρονται, δὲν ἐπικοινωνοῦν καὶ δὲν διαφωτίζουν τὸν λαόν, ἀφίνουσαι αὐτὸν νὰ παρασύρεται ὑπὸ ἡμιμαθῶν, ἐπιτηδείων ἢ δημαγωγῶν.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ ἐρχόμενον ἔτος θὰ διανυθῇ εἰρηνικῶς καὶ αἰσίως διὰ τὴν πατρίδα μας, τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸν πολιτισμόν, παρ' ὅλα τὰ σκοτεινὰ νέφη πρὸς σκεπάζουν τὸν ὁρίζοντα, παρ' ὅλην τὴν πανταχόθεν ἀκουομένην κλαγγὴν τῶν ὅπλων, παρὰ τὴν ὑπερτροφίαν τοῦ ἐθνικισμοῦ, ὑπὸ οἷονδὴποτε προσωπεῖον καὶ ἂν οὗτος καλύπτεται, παρὰ τὴν ἀλόγιστον περὶ ἐπικρατήσεως πάλιν, ἣ ὁποία θέσασα κατὰ μέρος τὰς εἰρηνικὰς μεθόδους μὲ τὰς ὁποίας ἐπὶ τινα ἔτη ἐβανκαλίσθη ἡ κουρασμένη ἀνθρωπότης, ὥθει πάλιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀλληλοσφαγὴν.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ φωτίσῃ ὁ θεὸς τοὺς ἰθύνοντας τὰ τοῦ κόσμου καὶ θὰ τοὺς σταματήσῃ εἰς τὸν ἱλιγγιώδη δρόμον των πρὸς τὴν καταστροφὴν ἢ συναίσθησις τῶν τρομακτικῶν εὐθυνῶν τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνουν.

